

Taler, som nu satte sig, igjen tog Ordet for en Bane fra Kallundborg over Frederiksbund til Kjøbenhavn, saa skulde jeg være den Sidste til at modsætte mig dette, eftersom en saadan Bane sandsynligviis vilde bringe mig en Jernbanestation paa ¼ Mil nær, medens der nu fra min Stendom er 3 Mil til den nærmeste Station, nemlig i Roeskilde, og den sandsynligviis ikke vil faae nogen nærmere Station, hvorledes end Holbæk—Kallundborg Jernbanen bliver anlagt; men slige Hensyn kunne naturligviis ikke indvirke paa mig. Jeg er nemlig af den Overbeviisning, at det er naturligt og rigtigt, at man nu forsøger paa at faae en Bane fra Roeskilde til Kallundborg ved det sjællandske Jernbaneselskabs Hjælp. Jeg skal ikke her gaae ind paa en videre Udvikling for det høie Thing af den Anskuelse, som jeg allerede tidligere har havt og endnu har, nemlig, at vi ere komne ind paa en urigtig Vej, ved at anlægge Sydbanen fra Roeskilde; man burde nemlig have valgt Ringsted, som det naturlige Knudepunkt og ladet saavet Sydbanen som Nordvestbanen gaae ud herfra, hvilket ogsaa i militair Henseende, med Hensyn til Landets Forsvar, vilde have havt sin store Betydning. Men man har nu engang forladt Ringsted og er gaaet til Roeskilde som Tilslutningspunktet for Sydbanen, og jeg troer derfor ogsaa, at Nordvestbanen bør gaae ud fra det samme Punkt. Vil det sjællandske Jernbaneselskab ikke bygge denne Bane og vil Generalforsamlingen ikke gaae ind paa det Forslag, som foreligger, staaer det jo altid aabent, at bygge en lettere Bane fra Kjøbenhavn til Kallundborg. Der er vistnok flere, der have Tanken henvendt paa denne Bane; men fra Tanke til Udførelse og til at staae Penge tilbeie er der et stort Spring, og jeg tvivler paa, at man, naar det kommer til Stykket, og en saadan Bane skal anlægges, da vil undlade at tye til Statens Rentegaranti. Man siger nu, at det i Publicums Interesse er godt, at der anlægges en saadan Concurrentebane med det sjællandske Selskabs Jernbaner; men naar man lægger saa megen Bøgt paa den Garanti, som Staten giver det sjællandske Jernbaneselskab og siger, at man ikke maa afficere Indtægten for Selskabet for

ikke at paaføre Statskassen Tab; saa synes det mig noget etendommeligt, at man her igjen vil staae en Concurrent for en Jernbane, som Statskassen garanterer. Det er altsaa noget Eignende, man vil gjøre paa Sjælland, som for Diebliffet stæer med Hensyn til Statsbanerne, idet Staten er nødfaget til i Kiel—Korsør Damstiftsfarten, at holde en Concurrent med Statsbanerne. — Naar det ærede Medlem for Skanderborg (Tauber) spurgte mig, hvorfor det sjællandske Jernbaneselskab havde ladet det hele Aar gaae ubenyttet hen, da kan jeg naturligviis ikke besvare dette Spørgsmaal; men det synes mig at ligge nær, at Grunden er den, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke har stor Lyst til at anlægge Nordvestbanen. Hvad jeg derimod troer, at Selskabet har større Lyst til, er, at blive fri for Falsterbanen; men ligesom det aldrig skal faae min Assistance, saaledes vil det vistnok ikke faae nogen anden Indenrigsministers Assistance hertil. Naar det ærede Medlem fremdeles spurgte mig om, hvorfor jeg ikke tidligere havde forelagt Spørgsmaalet til Generalforsamlingens Afgjørelse, skal jeg dertil kun svare, at jeg efter min Overbeviisning ikke har kunnet finde det rigtigt, at bringe Spørgsmaalet til Afgjørelse før nu.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

Tauber: Jeg tillader mig at foreslaae Sagen henviist til et Udvalg bestaaende af 7 Medlemmer.

N. Hansen: Jeg synes, at det vilde være det Heldigste, om Folkethinget i saa Henseende fulgte Landstingets Exempel og lod Lovforlaget saa hurtigt som muligt passere her igennem Thinget.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, fattedes Taubers ovennævnte Forslag under Afstemning og

forfaldedes med 57 Stemmer mod 2.